

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26760/2023
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Борислав Бјелопавловић и Драгана Младеновић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Тијана Лилић, адвокат из ..., ради недозвољености извршења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 564/23 од 02.08.2023. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 564/23 од 02.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 564/23 од 02.08.2023.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 564/23 од 02.08.2023.године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Пироту П 841/22 од 28.03.2023. године, тако што је усвојен тужбени захтев и утврђено да је извршење у предмету Основног суда у Пироту ИИ 624/19 од 24.06.2019. године, недозвољено. Ставовима другим и трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка од 119.300,00 динара, и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом, применом одговарајућег материјалног права, усвојен је тужбени захтев за утврђење да је недозвољено извршење које је одређено решењем о извршењу Основног суда у Пироту ИИ 624/2019 од 24.06.2019. године, у чињенично-правној ситуацији да је потраживање туженог према тужиоцу престало, будући да је у питању заједничка дељива облигација која је добровољено испуњена у целости, од стране једног дужника према туженом као повериоцу. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. У конкретном случају ради се о парници ради недопустивости извршења, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од околности и утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено. Поред тога, тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члан 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП, и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради утврђење недозвољености извршења поднета је 25.09.2019. године. Вредност предмета спора је износ од 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној

одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**